

DOBRIN, GEORGE

n. 19 aprilie 1862, Lugoj, jud. Caraș-Severin

d. 1952, Lugoj, jud. Caraș-Severin

A provenit dintr-o familie fruntașă de meșteri cojocari. A urmat cursurile școlii primare sub îndrumarea dascălului Ștefan Lipovan și a absolvit Liceul de stat în Lugoj. Este îndrumat de către părinți spre o carieră militară, drept urmare s-a înscris la Școala de Ofițeri din Viena unde urmează concomitent și cursurile Facultății de Drept, beneficiind de o bursă a Fundației lugojene „Ana Alexandrovici”. S-a transferat la Facultatea de Drept din Debrețin unde a susținut licența, iar mai apoi obține în anul 1888 și doctoratul juridic. Stagiatura a efectuat-o în cancelaria avocatului Coriolan Brediceanu. Datorită relațiilor de rudenie pe care le avea (Constantin Rădulescu-socrul său, Coriolan Brediceanu-cumnatul lui) a ajuns în scurt timp unul din liderii românilor din județul Caraș-Severin. În anii studenției a participat la activitatea Societății *România Jună*. A regizat opereta „Crai Nou” a lui Ciprian Porumbescu, unde interpretează rolul lui Moș Corbul.

Întors la Lugoj, sprijină moral și material întemeierea gazetei românești *Dreptatea*. Susține poziția lui Alexandru Mocioni în problema Memorandului. În vara anului 1892 participă alături de alți frunțași ardeleni la Conferința națională de la Sibiu a P.N.R., iar în anul 1894 s-a aflat printre apărătorii celor acuzați în procesul memorandului, el fiind reprezentantul lui Titus Mera. Un rol deosebit îl are în fondarea și editarea ziarului *Drapelul* din Lugoj, unde și colaborează la anumite rubrici.

A fost președintele „Reuniunii de cântări” din Lugoj, implicându-se în manifestările destinate strângerii de legături culturale cu România. În plan economic, sprijină activitatea unor bănci românești, cum a fost, de pildă *Lugojana*. La începutul anului 1900, la Lugoj, frunțașii bănățeni având în frunte pe dr. George Dobrin., dr. Petru Țepeneag avocat în Vârșeț, dr. Ioan Roșu avocat la Biserica Albă, dr. Coriolan Brediceanu, dr. Ștefan Petrovici, dr. Cornel Jurca, dr. Gheorghe Popovici, hotărăsc înființarea unei gazete locale. În acest scop îl conving pe Valeriu Braniște, care se stabilise în Lugoj, să conducă ziarul local *Drapelul* primul număr urmând să apară în data de 14 ianuarie 1901. Pe lângă acestea, a fost și membru în comitetul conducător al „Reuniunii învățătorilor români” din Diecesa Caransebeșului. La fel ca alți avocați, s-a aflat printre principalii organizatori ai marii adunări de la Lugoj din 1/14 aprilie 1907, inițiativă în semn de protest față de proiectele de lege școlară Appony.

În plan politic a făcut parte din conducerea organizației de partid județene Caraș-Severin a P.N.R. Chiar dacă nu a candidat la alegerile pentru Parlamentul din Budapesta din 1905-1910, s-a implicat direct în susținerea românilor prin campanii electorale. După moartea lui Coriolan Brediceanu a devenit liderul organizației județene a P.N.R. din Lugoj.

După intrarea României în Primul Război Mondial este pus sub pază politică de către autoritățile austro-ungare. În toamna anului 1918, a organizat Comitetul Național Român din Lugoj, având o contribuție însemnată și la constituirea Gărzilor Naționale. S-a implicat în pregătirea Adunării Naționale de la Alba Iulia, prin mobilizarea populației, prin organizarea transportului CFR. Din păcate nu a putut participa deoarece soția era foarte grav bolnavă, va deceda în luna septembrie 1919. Ținând cont de rolul avut la înfăptuirea Unirii, a fost ales în Marele Sfat Național. După numirea ca prefect al județului Caraș-Severin, în anul 1919 a instalat administrația românească în multe localități din județ. Cu această ocazie a trecut la numirea de noi primari, de funcționari publici în localitățile în care foștii funcționari au refuzat depunerea jurământului de fidelitate. A preluat și instituțiile judecătorești, prima instanță a

fost Tribunalul Lugoj și mai apoi Tribunalul Caransebeș. A întreprins numeroase demersuri la Consiliul Dirigent prin care a solicitat să se înceapă tratativele pentru retragerea totală a armatei franceze din Banat, deoarece orice măsură pe care o lua trebuia discutată în prealabil cu generalul francez De Tournadre. A avut o colaborare bună cu avocatul dr. Aurel Cosma după ce acesta a devenit prefectul județului Timiș, de comun acord stabilind ca unele localități ce aparțineau județului Caraș să treacă în administrația județului Timiș. Între anii 1930-1933 a fost senator în Parlamentul României

După înființarea Baroului Severin-Lugoj, va ocupa funcția de Decan al acestuia. A murit la vârsta de 90 de ani.